GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Dignitat i confiança!!!

Opinió | 05/12/2007 | 12:10

La manifestació de dissabte passat,va ser un èxit rotund,va ser un fet molt important.

Dèiem fa vuit dies “Els pobles no viuen només de la seva riquesa material, o de la seva tecnologia. Ni viuen només de les seves idees o de la seva política. Tot això és imprescindible, i com que algunes d’aquestes coses ara a Catalunya ens fallen, és tan important d’agrair que hi hagi gent que hi treballi.

Però els pobles, repeteixo, no viuen només d’això. Viuen també, i sobretot, de la seva noblesa d’esperit. De la seva generositat. Del seu orgull. I, sobretot, de la seva dignitat. I ara és un moment en què això –la dignitat– és molt importat. És la cosa més important. És prioritària”.

Per això la manifestació de dissabte passat, i que fos un èxit rotund, va ser un fet molt important. Un acte d’afirmació de dignitat. Alguns, sobretot des de Madrid, ho critiquen, però justament el que li va donar més gruix i significat és que la manifestació va reclamar infraestructures adequades, però sobretot va reclamar respecte, justícia i dret a decidir. D’entrada en infraestructures. Però si es vol decidir en infraestructures més es voldrà decidir en tot allò que afecta a l’economia en general, a la justícia, i la cohesió socials, a la cultura, a la identitat, al paper a Espanya i a Europa. Perquè des del conjunt d’Espanya s’ha faltat greument, des de quasi tots els sectors, contra el respecte. La reclamació de justícia s’ha escarnit com a “lloriqueo”, a la petició pacífica de més autonomia s’ha respost amb campanyes difamatòries i incitacions a l’hostilitat, els compromisos del més alt nivell han estat paper mullat, Catalunya s’ha utilitzat com un roc que les diverses faccions espanyoles es llencen en les seves baralles incíviques.

Per això és tan important i ens ha d’alegrar tant que la manifestació de dissabte fos un èxit clamorós. Per la molta gent que hi va anar, pel seu to pacífic, pel que va representar de reclamació de justícia i sobretot d’exigència de respecte. Pel que va significar d’afirmació de dignitat.

I la confiança

La manifestació va alimentar la nostra dignitat i l’autoestima. La confiança. La confiança en les nostres possibilitats. Va ser una reacció contra els mals averanys, la sensació de crisi o de reculada, els complexes negatius. Des d’aquests editorials hem estat prou crítics amb nosaltres mateixos, hem dit prou vegades que com a país darrerament algun cop no ens hem agradat nosaltres mateixos, que ara podem dir que tenim actius molt importants, reserves morals consistents, creativitat prou potent per a reaccionar amb eficàcia i rotunditat.

Repassem molt breument alguns d’aquests nostre actius. Només alguns i tots ells situats en el nivell de l’excel•lència.

Catalunya de molt segueix essent el país més exportador d’Espanya. I la diferència encara és més gran si es tracta de les exportacions d’alt nivell tecnològic.

La política científica que Catalunya va dur a terme fa ben pocs anys, i que en gran part perdura ha estat molt ben qualificada per la Unió Europea, des del sincrotró a la creació de l'ICREA (Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats), que ara tothom copia a Espanya.

Per primera vegada la Fira del Llibre de Frankfurt ha tingut com a convidat d'honor una llengua i una literatura sense Estat. L'any abans aquest honor va recaure a la Índia i el que ve a Turquia. Això sol dóna una idea del que aquesta distinció representa.

S'acaba de publicar la notícia de que dels 40 millors hospitals d'Espanya 19 són catalans. Quasi el 50% per una població del 16%

L'organisme rector de la recerca a nivell europeu (European Research Council) concedeix "starting grants" (ajuts per engegar investigacions) que distribueix segons els mèrits dels sol•licitants. Dels 40 que rebrà Espanya 21 són per científics d'Universitats catalanes.

L'agenda política espanyola en bona part la segueix marcant Catalunya. Segons com per desgràcia nostra. Però si tenim molt potencial de protagonisme és a causa del pes i a la influència que tenim.

Seguim creixent molt per sobre de la mitja de la Unió Europea. De fet quan competim en condicions d'igualtat acostumem a guanyar posicions.

I podríem anar fent llarga la llista. I sobretot podríem fer una afirmació ben significativa: malgrat tots els entrebancs d'aquests darrers temps seguim essent un referent a Europa. Més que molts Estats independents i moltes cultures molt oficials. Un referent i de vegades una sorpresa. Perquè –i és això el que va passar a Frankfurt- molta gent no entén que un país, una llengua, una cultura i un projecte polític com el de Catalunya, sense la protecció i l'impuls de l'Estat tinguin la força i la projecció que tenim. Tot plegat és motiu d'orgull. I de confiança.

Dignitat i confiança. Dissabte passat vàrem fer un exercici de dignitat. Que hem de continuar cada dia. I cada dia també, segurs de nosaltres mateixos, hem de fer que el país en tots els àmbits progressi. Reivindicant els nostres drets, el nostre finançament, el nostre poder polític. Però sobretot reforçant-nos, amb ambició i iniciativa, amb autoexigència.

Autor: Jordi_P
Jordi_P

https://gironanoticies.com/noticia/4649-dignitat-i-confianca.htm